

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 623/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђуро Благојевић, адвокат из ..., против туженог СЗР „ББ“ власника и предузетника ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Радосављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2387/20 од 06.10.2020. године, у седници од 07.07.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2387/20 од 06.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1. 525/17 од 06.02.2019. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 21.05.2020. године, тужени је обавезан да тужиоцу накнади материјалну штету за време привремене неспособности за рад и обрачунате законске затезне камате укупно 1.601.914,31 динар, на име изгубљене нето зараде и обрачунате законске затезне камате 1.957.955,89 динара, све са законском затезном каматом од 31.12.2018. године до исплате, и да му на име месечне ренте плаћа 21.517,00 динара почев од 01.01.2019. године па убудуће, а неисплаћене рате да му исплати одједном са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 590.825,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2387/20 од 06.10.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужени обавезан на исплату износа од 1.601.914,31 динар и износа од 1.957.955,89 динара, као и износ од 21.517,00 динара на име месечне ренте почев од 01.01.2019. године па убудуће док право не буде измењено или угашено, с тим што је тужени дужан да све доспеле неисплаћене рате исплати одједном са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог и у ставу другом изреке који се односи на обрачун и исплату законске затезне камате, тако што је одбијен захтев тужиоца да му тужени на законску затезну

камату обрачунату до дана вештачења 31.12.2018. године исплати законску затезну камату почев од 31.12.2018. године до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 916.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиоца за досуђење законске затезне камате од пресуђења до извршности пресуде одбијен.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Тужилац у ревизији указује на погрешну примену члана 154. ЗПП о накнади трошкова парничног поступка, али се не указује на законске услове за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП, а према овој одредби посебна ревизија не може се поднети због битних повреда одредаба парничног поступка. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Прама члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Будући да у конкретном случају законска затезна камата и трошкови поступка нису чинили главни захтев, из цитиране законске одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић